

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Oszályozás

383.16

Szerző:

Cím: *Baj van a Hungária-ut körül*

Hely

Idő

"1913"

Személy

Forrás:

Pesti Napló

Helyszám

Bp.
(Helv)1913 XI 13
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

— Baj van a Hungária-ut körül. —

(Saját tudósítónktól.) Olyan könnyelmű mulasztást, mint amelyekről az alábbiakban lesz szó, még ritkán követett el hatóság. A Hungária-körutnak van egy elzárt része, amelyről már esztendőök óta tudják, hogy kisajátítás alá kerül, mert a körutat a VI. és VII. kerület között meg kell nyitni. A kisajátítás a közmunkák tanácsának kötelessége s ezt már réges-régen végre kellett volna hajtani, hiszen világos, hogy minél tovább halasztják a kisajátítást, annál drágábbak lesznek a telkek.

A legutóbb maguk a telektulajdonosok részéről indult meg a tárgyalás. Az érdekeltek egyike, Fleischl Sándor fővárosi bizottsági tag megjelent Garancsy Mihály miniszteri tanácsosnál, a közmunkatanács alelnökénél s kijelentette, hogy az érdekeltek hajlandók konzorciumot alakítani s egységes áron eladni a telkeiket. Garancsy hajlandóságot mutatott a tárgyalásra, hiszen ez lehetett a legszerencsésebb megoidás, mire Fleischl az érdekeltek nevében bejelentette, hogy ölenkint 30 koronát kérnek.

Garancsy sokalta az összeget s azt mondta, hogy ha megindítják a kisajátítási eljárást, úgy ol-

csóbban jutnak hozzá a telkekhez. Az érdekeltek nem hittek ebben s egyetlen fillért sem voltak hajlandók engedni. Később aztán Garancsy is belátta, hogy a Hungária-körutat meg kell nyitni a legközelebbi jövőben, a telkekre feltétlen szükség van, tehát értesítette az érdekelteket, hogy újra tárgyalni akar. Csak-hogy a telektulajdonosok most már hallani sem akartak a 30 koronás árról, hanem 50 koronát kértek. Hivatkoztak a környékbeli telekárakra, amire Garancsy olyan méregbe jött, hogy nem is próbált alkudozni, hanem kijelentette, hogy megindítja a kisajátítási eljárást.

Furcsa dolog, amikor a hatóság „mégbe jön”, ahelyett hogy vizsgálatot indítana s kimenne a helyszínére meggyőződni arról, hogy azon a vidéken mennyiért adják a telkeket. Legalább egy szakértőt illet volna meghallgatni, mielőtt rászánnák magukat a perre. Garancsy elmulasztotta mindezeket s egyszerűen megindította a pert Fleischl Sándor ellen. A per folyamán a szakértők megvizsgálták Fleischl telkét s véleményük alapján a bíróság kötelezte Fleischl Sándort, hogy telkét négyszögölenként 150 (százötven) koronáért bocsássa a közmunkák tanácsának rendelkezésére. A közmunkatanács

megfeleltette az ítéletet, de hiába. Az ítélet jogerős lett és a közmunkák tanácsának 150 koronát kell fizetni olyan telek öléért, amelyet nemrég 30 koronáért megkaphatott volna. A bíróság megállapította, hogy a Hungária-körut elzárt részén 150 koronát ér a telek, a többi érdekelt tehát nem is fog engedni ebből az összegből.

Az tehát, hogy Garancsy méregbe jött s előzetesen nem állapította meg szakértőkkel a telkek értékét, rengeteg pénzbe fog kerülni a fővárosi pénzalapnak. A Hungária-körut megnyitását már nem lehet sokáig halasztani s az összes érdekeltektől 150 koronájával kell majd megvásárolni a telkeket. De ezzel kapcsolatban okvetlenül fel kell merülnie annak a kérdésnek, vajjon jogos-e, hogy egy ilyen nyilvánvaló mulasztásért a fővárosi pénzalap károsodjék?

Azok a telektulajdonosok egyébként, akiket a közmunkatanács bölcs előrelátása ilyen váratlan újabb vagyónban részesít, a következők: Dr. Zólyomi Wágner Ödön, özvegy dr. Apaticzky Sándorné és társa, özvegy dr. Gerlóczy Gyuláné és társa, idős Reinisch Nándor és társa, özvegy Christofoli Vincéné és társa, Pál Henrik, Deutsch Lipót, dr. Hudomel József és neje dr. Fleischl Sándor.